

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
fi.remissvar@regeringskansliet.se
kopia: fi.fma.fpm@regeringskansliet.se

Promemorian Årliga avgifter för finansiering av resolution

(Fi2025/01786)

Sammanfattning

Riksgälden tillstyrker i huvudsak förslagen i promemorian. Riksgälden anser att en del av finansieringsarrangemanget för resolution av försäkringsföretag bör vara förhandsfinansierat där avgifter tas ut upp till en fastställd målnivå. Dock ser Riksgälden att det finns skäl som talar för en högre grad av förhandsfinansiering än den föreslagna, samt att beräkningen av den årliga avgiften bör baseras på samma metod som inbetalningarna till det efterhandsfinansierade finansieringsarrangemanget.

Avgifter i förtid

Promemorians förslag: Försäkringsföretag och försäkringsgivare från tredjeland med tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Sverige ska betala årliga avgifter till Riksgälden.

Riksgäldens ställningstagande: Riksgälden tillstyrker förslaget.

Det är mycket positivt att finansieringsarrangemanget för försäkringsresolution till en del finansieras genom förhandsavgifter. I ett förhandsfinansierat system säkerställs att alla företag, dvs. även de som blir föremål för resolutionsåtgärder, i vart fall i viss utsträckning, varit delaktiga i att finansiera kostnaderna för resolutionsåtgärder.

Därtill är det inte lämpligt att resolutionsmyndigheten etablerar ett avgiftssystem först efter att ett resolutionsärende inträffat. Genom att resolutionsåtgärder finansieras genom avgifter i efterhand kommer Riksgälden att behöva konstruera ett avgiftssystem och upprätta en finansiell relation med försäkringsföretagen först efter det att resolutionsfallet inträffat, vilket riskerar

att bli både komplicerat och kostsamt. Riksgälden stöder att dessa aspekter nu beaktas i remissen.

Belopp m.m.

Promemorians förslag: Den årliga avgiften som varje företag ska betala ska uppgå till 75 000 kronor och ska tas ut så länge behållningen understiger 50 miljoner kronor på det räntebärande kontot för livförsäkring och 50 miljoner kronor på det räntebärande kontot för skadeförsäkring. En årlig avgift ska betalas in till Riksgälden senast den 31 januari det år som avgiften avser.

Riksgäldens ställningstagande: Riksgälden tillstyrker delvis förslaget.

Riksgälden ser positivt på att förhandsavgifter tas ut upp till en fastställd målnivå. De i promemorian föreslagna avgifts- och målnivåerna riskerar dock att inte fullt ut hantera det som Riksgälden i tidigare remissvar argumenterat för är skälen för förhandsfinansiering¹.

I ett förhandsfinansierat system säkerställs att alla företag, dvs. även de som blir föremål för resolutionsåtgärder, i vart fall i viss utsträckning, varit delaktiga i att finansiera kostnaderna för resolutionsåtgärder. De nu föreslagna beloppsnivåerna kan inte anses vara tillräckligt höga för att uppfylla solidaritetssyftet, i synnerhet inte om man beaktar samtliga de områden som finansieringsarrangemanget kan användas för.

I promemorian konstateras att de föreslagna nivåerna i första hand är avsedda att täcka resolutionsmyndighetens kostnader i ett initialt skede. Vid ett resolutionsfall i ett (eller flera) större försäkringsföretag kommer emellertid dessa kostnader sannolikt utgöra en mycket liten andel av den totala belastningen på finansieringsarrangemanget (förutsatt att arrangemanget överhuvudtaget får användas för att täcka resolutionsmyndighetens kostnader). För att slå fast vad som utgör en rimlig grad av förhandsfinansiering kan hänsyn inte bara tas till initiala administrationskostnader, utan även till hur finansieringsarrangemangets kan komma att nyttjas i stort. Att skatta hur stora anspråk som kan komma att göras på arrangemanget är utmanande. Resolutionsåtgärder kan komma att variera kraftigt beroende på vilka omständigheter som föreligger i den enskilda krisen, exempelvis krisens omfattning (företagsspecifik eller systemkris) samt vilka försäkringsföretag som är i behov av åtgärder.

¹ Riksgäldens remissvar RG 2025/795 Betänkandet Krishantering och ändrade rörelse regler för försäkringsföretag (SOU 2025:97) sida 28–29, 2025-12-16

Därtill kan resolutionsförfaranden när det gäller försäkringsföretag – i synnerhet livförsäkringsföretag – bli utdragna och resolutionen kan inte förväntas genomföras, liksom banker, under en relativt sett kortare tidperiod. Därmed skapas ett finansieringsgap som, i avsaknad av förfonderade tillgångar, i sin helhet finansieras genom statlig upplåning vilket ökar statsskulden och påför staten en (långvarig) kreditrisk mot försäkringskollektivet. Avlastningen för statsfinanserna av ett belopp om 100 miljoner kronor totalt för skade- och livförsäkring är i det sammanhanget begränsad.

Mot denna bakgrund anser Riksgälden att målnivån bör sättas väsentligt högre än föreslagna 50+50 miljoner kronor. Det kan noteras att Norges utredning om genomförandet av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag² uppskattar kostnader för resolutionsåtgärder till ca 25 miljarder NOK, varav 50 procent ska förhandsfinansieras genom avgifter under de första tio åren. Noterbart är att det arrangemanget enbart omfattar minimumåtgärderna i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag³, dvs. ”No Creditor Worse Off (NCWO)” och värderingskostnader i resolution. Riksgälden anser vidare att målnivån – oavsett storlek – bör nås inom maximalt 10 år. Beroende på hur många företag som kommer att bli föremål för förhandsavgifter, finns det en påtaglig risk att målnivån nås först efter en mycket lång tid med promemorians förslag om årliga förhandsavgifter på 75 000 kronor.

Riksgälden anser att genom promemorians förslag om en beloppsbestämd och icke-differentierad förhandsavgift uteblir till stor del de fördelar som ett förhandsfinansierat avgiftssystem innebär i termer av operationell beredskap att hantera avgifter när ett resolutionsfall väl inträffat. För att undvika att kostnaderna överstiger nyttan med ett på förhand etablerat avgiftssystem behöver förhandsavgifterna vara konstruerade på samma sätt som efterhandshandsavgifterna, dvs. stå i proportion till företagets försäkringstekniska avsättningar respektive premier. Det kan invändas att en sådan ordning skulle skapa en ökad administrativ börda för Riksgälden, men då efterhandsfinansieringen bygger på en differentiering av avgifter måste en sådan struktur för avgiftsuttag ändå upparbetas på myndigheten. Med promemorians förslag läggs i stället en ökad administrativ börda på Riksgälden

² Høringsnotat EUs krishandteringsdirektiv for forsikring Forslag til gjennomføring av IRRD, Finanstilsynet, 2026-03-11

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129.

genom att två separata avgiftsmodeller måste skapas. Riksgälden bör därför få meddela föreskrifter även om hur den förfinansierade avgiften ska beräknas.

Riksgäldens uppfattning är att den angivna målnivån för arrangemanget ska uppnås genom inbetalning av avgifter, där eventuella inkomster av ränta på redan inbetalt belopp under tiden som avgifterna inbetalas inte avräknas från inbetalningsbeloppet men bidrar till att uppfylla målnivån.

När det gäller promemorians förslag om när en årlig avgift ska betalas in anser Riksgälden att det skulle underlätta myndighetens praktiska hantering avseende avgifterna om det inte uttryckligen i lagtexten anges ett specifikt datum för när avgiften ska betalas in.

Det bör även införas en ikraftträdandebestämmelse som anger vilket år avgiften ska betalas första gången.

I detta ärende har riksgäldsdirektören Karolina Ekholm beslutat efter föredragning av enhetschefen Anna Lidberg.

RIKSGÄLDSKONTORET

Karolina Ekholm, beslutande

Anna Lidberg, föredragande

Bilaga

Synpunkter på författningstexten

24 kap. 7 §

Andra stycket har följande lydelse:

”De årliga avgifterna ska användas för att täcka kostnader som ska finansieras med stöd av 1 §.”

Det borde vara tillräckligt att addera en hänvisning i 24 kap. 3 §, enligt följande:

Till finansieringsarrangemanget ska föras:

1. avgifter enligt 4 **och 7 §§**, och
2. ...⁴

⁴ När det hänvisas till en paragraf är det lydelsen enligt SOU 2025:97 som avses.